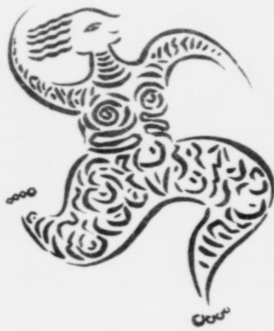

FORUM 94:

Fyrirreika kvinnu-ráðstevnu í Finnlandi

Leygardagin 18. juni kl. 16 stundisliga verður fundur í Norðurlandahúsinum fyri allar, sum skulu við á norðurlendsku kvinnu-ráðstevnu í Åbo fyrst í aug. í ár.

Stjórnin í Norðurlandahúsinum, sum sjálvur er finnlendingur, fer at fortelja okkum um Finnland og vísa myndir haðani.

Greitt verður eisini frá teimum ymisku evnunum, vit hava við okkum til FORUM.

Tað er umráðandi, at vit allar, sum skulu við á stevnuna, hittast henda dagin. Høvi verður at keypa sær ein drekkamunn og fáa eitt prát.

Praktiskar upplýsingar um ferðina og annað í hesum sambandi verður eisini at fáa henda dagin.

Løtan er okkara – til gamans og álvara, sigur fyrirreikingarbólkurin í skrivi.

Politiskir fundir í Suðurstreymi

Avgjørt er at halda hesar almennu politiskur fundir í Suðurstreymoyar valdømi uppundir lögtingsvaldið hósdagin 7. juli 1994:

Leygardagin 25. juni kl. 14.00: Á Vaglinum (Um veðrið ikki verður til vildar, verður fundurin í staðin í Gundadals-høllin).

Mánadagin 27. juni kl. 20.00: Á Argjum. Fundarstaður var ikki avgjórður; men í uppskoti er skúlin. (Um víðar verður fundurin í skúlagarðinum).

Í Hesti: Í Bygdarstovuni, ella túninum.

Sunnudagin 3. juli kl. 14.00: Í Nólsoy. Fundarstaður ikki avtaldaður.

Í Kaldbak. Fundarstaður ikki avtaldaður.

Á Velbastað. Fundarstaður ikki avtaldaður.

Lutakast verður flokka-anna millum um raðfylgju av framlögum.

Try umfør verða: talutiðin á fyrsta og øðrum umfari verður 3 min. fyrri hvønn vallastan. Í triðja og seinasta umfari er talutiðin 4 min.

Feløgini skipa fyrri lýsingum og blaðumrøðu í »sinum« bløðum. Lýsingarnar verða orðaðar og lagaðar til sum felagslýsingar.

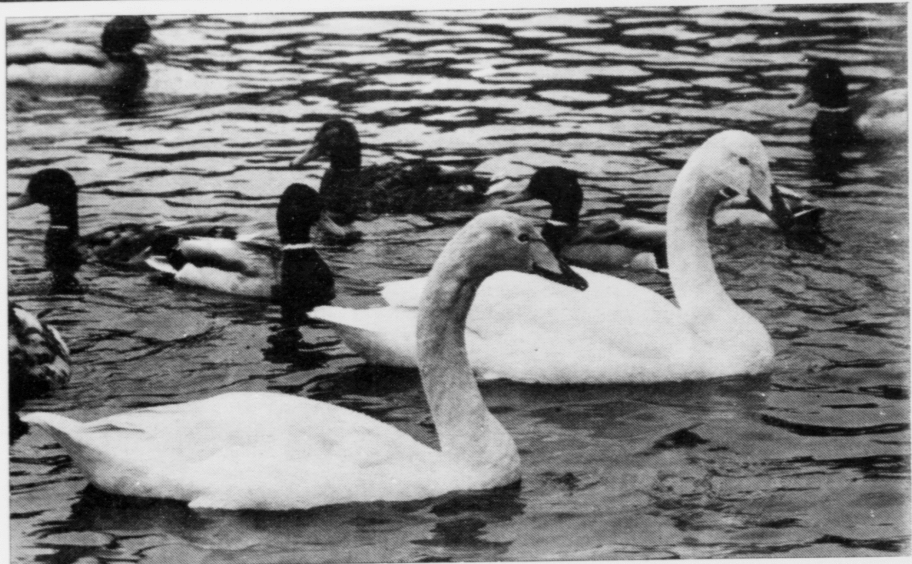
Til tess at fígga hesi tiltøk, leigu av høllum, kunngerðir í útvarpinum og møguligar flutningsútreiðslur, verður sett á stovn ein »valkonto« í Sjóvinnubankanum.

Peningurin skal vera inngoldin áðrenn fundirnir verða. Um onkur flokkur ikki hevur góðtíð, fær viðkomandi flokkur ikki talurætt á fundinum.

P.S.: Í sambandi við fundin á Vaglinum leygardagin 25. juni kl. 14.00 er ætlanin at heita á Havnar Hornorkestur ella G.H.M. at spæla undan fundinum – og kanska eður fundin.

Amnesty International

Skrivstovan í Vágsbotni er opin týsdag og friggjadag kl. 10–16. Tlf. 15816.

Ein svanalagna!

Næstseinasta vetur kom ein svanaflokkur á vatnið norðuri á Eiði. Heldur sjáldsamt til árs-tíðina, hesir svanar vóru illa á holdum komnir, men av tí at gott fólk fór í holt við at ala teir til sín fingust teir at eta útlagda fœði. Tá sá út til at teir trivust, men so var onkur annar, sum fekk tað hugskot at nú skuldu svanarnir fangast. Tað eydnast at fanga teir, og so lögdi tað ljóðar, so varð loyvi fingið til vega so svanarnir kundu lamlostast (beinskerjast).

Annar sigst doyði beinanvegin, hin sigst varð passaður av einum almennum stovni. So seinasta summar kom ein lamlostaður svanur á vatnið, og sum vanligir stórbærir gestir komu teir villir svanar afturat. Tað gekk rúm tíð, áðrenn teir góðkendu tann læstaðan svanin, tó so eftir eina tíð so hildu allir saman.

Miðskeiðis seinasta summar kom nokk útlongsul á villu svanarnar. Eg var heppin at siggja teir allar triggjar sita mitt á vatninum og gáka. So við eitt lættu teir villu svanarnir sær upp frá og settu kós út í hav. Tann lamlostaði svanurin royndi tvær ferðir at koma á flog, men datt á liðuna og setti seg at láta sáran. Hinir svanarnir hildu út á hav, men løtu seinni komu teir látandi aftur og settu seg hjá lamda svanin.

um. Tá endurtók seg sama gákanin aftur eina løtu, men so lættu teir aftur upp frá við kós út á hav og komu ikki aftur. Tann lamdi svanurin royndi at sleppa á flog, men við sama úrsliti sum fyrri ferð. Hann svam síðan á land á grynnuni og setti seg at kúra, og sat nógv og kúrði dagarnar aftan á henda tilburð. Mær er fortalt, at hann doyði seinasta heyst, ivaleyst tí at frælsid var tikið frá honum til at hann saman við feløgum sínum kundi luttaka í teirra ævintýrferðum.

Tað verður fært fram, at hetta at sleppa lamdum svanum á vatnið er liður í at fáa svanar at reiðrast her. Hetta trúgvi eg

litið uppá, tí høvdu svanarnir mett at her var nóg mikið av fœði til teir og ungarnar, so høvdu teir havt sett búgv fyrri langari tíð síðan, tí fríð havateir fingið í mong ár aftur í tíðina. Tað hevur vist seg, at jú fleiri svanar eru í flokki, sum koma á vatnið, jú styttri steðga teir. Ivaleyst tí at teir eta ta fœði, sum er. Verða lamdir svanar hildnir á vatninum, so kann roknaðast við, at tá villu svanarnir koma, so er einki at eta. Hvør veit, kanska teir so gevast at vitja okkum. Tað hevði verið stórt spæll.

Fuglavinur

Tjaldrið – tjóðfuglur okkara

Tað er stór skomm, sum vit feroingar fara við tjóðfugli okkara tjaldrinum. Fyrst fagna vit honum á Grækarsmessu við talu, skrudgongu og hornblásti og øll glebast um vár og ljósari tíðir. Og fólk fylgja væl við, har ið tjaldrið reiðrast osfr. Tjaldrið er jú nakað heilt serligt. Eitt symbol uppá feroyskuttjóðina.

Men so hendir nakað merkligt. Uttan himpr fara vit at døma tað til ein ræðuligan deyða. Hyggið at teimum í hesum døgum og gevið gætur,

hvussu livsneytin spakuliga slóknar. Tey hava fingið ull um beinini ella fótarnar og bruni kemur í. Ja, øll kenna søguna.

Siggi nú tvey fyrstu ólukkudýrini á eini trøð Yviri við Strond í Havn, 4 í tali. Eitt hevði havi um bæði beinini. Hugsið tykkum, hetta er tjóðfuglur okkara, sum vit fagnaðu við talu og skrudgongu fyrri bara trimum mánaðum síðani.

Á traðum, har fólk hava seyð, er steðan ringast. Har átti tað at borið til við litlum stríði at henta ullina upp. Ella upp-

aftur betur, klipt seyðinum. Heilar pesjur rekast allastaðni til tjaldrið at dreivast í. Tað doyggja fleiri túsund tjöldur um árið. Tað er ikki eitt, sum sleppur undan, hvussu lítið tey enn eru dreivað. Tí øll tjaldrið, sum koma aftur um várið, eru »reine«.

Ringt er hjá fólk, sum siggja dreivað tjaldur, at fáa hjálpt, tí veingjunum baðir onki. Kortini eru tað persónar, sum duga at spekja, og harvið lokka tjöldur til sín fyrri at hjálpa teimum. Tíverri eru teir fáir í tali. Men

eru teir gull verdur. So eru tað øll hini, tjöldin, sum eru fullkomiliga líkasæl. Tað er bara nakað sum hendir. Og so tekur tað bara nakrar minuttir at henta ullina upp á einum traðarstykki. Ístaðin mugu fleiri túsund tjöldur lata liv. Kann slikt fyrgjævast?

Nei, als ikki! Alt skal valdaast.

Erik Mortensen

Kappsiglingin og seglini

Umframt tær 24 ferðirnar, haldi eg, Lionsfelagið í Eysturoy hevur skipað fyrri kappsigling fyrri 4- og 5-mannafor, hevur seinnu árin eisini verið siglt við onnur høvi.

Alt gott um tað og tibatetur hava álvarslið óhapp ikki verið higartil.

So royndir sum lionsmenninir í Eysturoy eru fat skipa fyrri hesi kapping, hava teir eisini gott skil á uppmáttingini av vinnandi seglungum.

Annað mál er, hvussu víris luttakararnir kunnu vera í at teirra seglmát og -skap er teirra burtrarav, eisini eftir uppmáttingina.

Hóast varhugi er um, at vinnandi mál og skap hava verið at sær í seinni siglingum, fyliggja ikki avgerandi prógv fyrri hesum, men greitt er, at tað fyrri luttakararnar er av størsta týðningi, at ikki lætt verður farið um í so máta.

Umframt kravið um mestu

seglsstödd, ongan rigning uttan stokka – og hvussu er tað vordid við endum á ráðokkunum ella stórum fløgum í erva, sum eisini muna væl í undagongu? – má við allar siglingar krevjast, at uppmátting ikki verður gjørd við øðrum hjá-støddum enn teimum, ið máta og kanska honum, ið seglið eigur.

Enn týðningarmeiri er, at luttakararnir kunnu vera fullvísir í, at teirra seglmát og harvið

skap ikki viljað ella óviljað verða latin øðrum, og havi í hesum sambandinum næstan hug at skjóta pup, at ein og sami seglmátari skuldi verið tengdur at øllum siglingum, ið øllum førum norðanfjórðs – kanska ein av lionsmonnum í Eysturoy. Um ikki kunnu saktans fleiri siglarar setast aftur.

Siglari